

פניני הדרך היומי

לקט פנינים יקרים ונחמדים על סדר הדרך היומי

יומא יד-ב | פרשת אמור | גליון מס' 69

דף יד.

א"ל רב אדא בר אהבה לרבא ומי גזר ר"י שמא יאכל והתנן רבי יהודה אומר אף אשה אחרת מתקינן לו שמא תמות אשתו ואי מייתא אשתו עביד עבודה ולא גזר ר"י שמא יאכל- החכם צבי (סי קנ"ז) תמה דמאי קס"ד דרב אדא בר אהבה וכי לא ידע שאין איסור ליגע ביוה"כ באוכלין וכדאיתא לקמן (עז ב) מדיחה אשה ידה אחת במים ונותנות פת לתינוק ומשמע אפילו באין סכנה. עוד תמה החכם צבי שהרי כל קרבנות יוה"כ חוץ משעיר החיצון אינן נאכלין שהן עולות ושעיר הפנימי מן הנשרפין, וא"כ גם בכל ימות השנה לא יקריב כהן גדול שלא יבא לאכול מן העולות.

וע"כ כתב החכם צבי דרבי יהודה חושש שהכהן גדול יאכל מחמת טרדת אנינותו, וע"כ הקשה רב אדא בר אהבה דניחוש גם ביוה"כ שהכהן יאכל מחמת טרדת אנינותו דישכח שהוא יוה"כ ויבא לאכול הקרבנות, ויעבור על איסור יוה"כ. וע"ע בתו"י ובשיח יצחק.

עוד נציין שכתב המהרצ"ח: עיין מג"א הל' יו"כ סימן תרי"ב ס"ק וא"ו דהקשה על הא דלא מקשה הש"ס בפשיטות דאיך עביד עבודה ביו"כ שמא יאכל. ולמה מקשה אי מייתא אשתו יאכל באנינות ע"ש. אולם בפשיטות לק"מ לפמ"ש מהר"מ פדווא מובא במג"א סימן תקפ"ו דמפ"ז לא גזרינן בשופר שמא יתקן כלי שיר. דא"כ יצטרך לעקור מצות שופר לגמרי. דגם ביום טוב איכא גזירה זאת. אבל שמא יעבירו ליכא רק בשבת. וה"נ גזירה שמא יאכל ביו"כ שייך בכל יו"כ וא"כ תהיה בטלה כל עבודת יו"כ אשר מצותה רק ככה"ג. ולא אלימי חז"ל בגזירתם. אבל ככהן שמתה אשתו דאינו רק מקרה שקרה לו. א"כ ניחוש שמא יאכל ויכנס להקריב כהן השני אשר התקינו לו. ועיי מ"ש מורי הגאון מהרא"ז מרגליות ז"ל ביד אפרים שם דומה לזה.

דף יד:

פייס השני מי שוחט ומי זורק- וצ"ב שהרי שחיטה כשרה בזר, כמבואר במסכת יומא דף כז, ואינה

עבודה, ולמה מפייסין אותה? כבר עמד על כך הבאר שבע (תחילת פרק שלישי דתמיד) והשיב: אפ"ה תיקנו בה פייס, הואיל והיא תחילת עבודת התמיד וחביבא להו, ואם לא יטילו פייס אתי לאנצויי. ועיין לקמן דף כז ע"ב שאני שחיטה דתחלת עבודה דיממא הוא, יעו"ש.

דף טו.

מערב עד בקר תן לה מדתה שתהא דולקת והולכת כל הלילה מערב ועד בוקר- כתב החתם סופר (עה"ת ר"פ תצוה) דהנה אחז"ל (מנחות פ"ט ע"א) ששיערו חז"ל שהוא חצי לוג ללילי טבת הארוכים. וי"ל דזהו המקור למ"ש דהדור מצוה הוא שליש (ב"ק ט ע"ב), דנר המערבי שהי' עדות שהשכינה שורה לישראל שדלק מעל"ע דהיינו כ"ד שעות היינו שליש יותר מט"ז שעות שהוא זמן לילי טבת הארוכים, וכדאמרינן שם דלחומרא הוא שליש מלבר (דהוא חצי מלגאו), ולכן גם אנו מהדרין במצוות בשליש יותר.

עוד נציין דהנה שיעור זה של חצי לוג שהוא השיעור של לילי טבת הארוכים, הוא השיעור שבו הדליקו כל השנה, גם בלילות של תמוז הקצרים, וישנו בזה כמה שיטות מה עשו, דעת רש"י במנחות (שם) שמה שנשתייר בבוקר זורקין לחוץ, וי"א דבקיץ הי' שם פתילה עבה ובחורף הי' פתילה דקה, וכן הביאו בתוס' ישנים כאן בשם הירושלמי.

אמנם בזבחים יא ע"ב כתב רש"י שבימות הקיץ הי' נשאר דולק עד שהי' כבה מאליו בשליש היום, וע"ש בצאן קדשים שהעיר בסתירת דברי רש"י אלו.

דף טז.

מזרחית צפונית בה גנזו בני חשמונאי אבני מזבח ששקצום מלכי יון- בשו"ת אגרות משה (או"ח ח"ד סי' ל"ח) נשאל, אי מותר להחזיק יריעה מס"ת שנקרע ע"י הנאצים ימ"ש לזכרון רשעת הגוים האלו, או דהוי בזה בזיון להס"ת וצריכים לקוברו בקרקע דוקא, ומביא מגמ' זו, דלכאורה הול"ל לגנוז אבנים אלו בקרקע שהוא גניזה היותר טובה, ומשמע דהטעם

דף יז:

כיצד נוטל חלק בראש- בשו"ת דבר אברהם (ח"א סי' יד אות ד) הקשה אהא דאיתא בתמורה (ז ע"ב) במשנה דכהנים אין ממירין בחטאת ואשם לפי שלא זכו בו מחיים, וקשה דאף אי היו זוכין בו מחיים גם כן אין ממירין בו, דהא כל המשמר הם שווים בזכייתו, ואין שותפין עושין תמורה, ול"ל למימר משום דאין זוכין בו מחיים.

והביא שחכם א' רצה ליישב על פי מה דמבואר כאן דכהן גדול נוטל חלק בראש, שיכול לבחור חטאת זו או אשם זו, ואם הי' הכהן גדול זוכה בהם מחיים הי' ממיר.

אולם הוא דחה תירוץ זה דבלשון המשנה דוחק הוא לומר דאירי דוקא בכה"ג, ועוד דאכתי לא יתיישב, דכיון דהבעלים שהוא מתכפר בקרבן גם כן יכול להמיר, א"כ שוב הו"ל הכהן גדול עם הבעלים שותפין.

ועל כן כתב לתרץ דהא דממעטינן צבור ושותפין, היינו דוקא כשהם שותפין בתור קרבן, אבל כהנים שהם שותפין רק בזכות אכילה, לא הוו בכלל שותפין עיין שם שהאר"י לדון בזה.

דף יח.

תנא אין מאכילין אותו לא אבי"ו כו' מביא את האדם לידי טומאה- בגמ' לקמן גבי זב איתא שבימי בדיקתו אין מאכילין אותו לא חלב ולא גבינה. והק' התוס' ישנים מדוע לא מנתה הגמ' חלב וגבינה גם בכהן גדול. ותירצו דלא החמירו בכה"ג כל כך. אמנם הרמב"ם (פ"א מהל' עבודת יוה"כ פ) מנה גם כן חלב חם.

ומה שכתב הרמב"ם דוקא חלב "חם" כתב התפארת ישראל בהלכתא גבורתא דאע"ג דבגמ' איתא חלב סתם, מ"מ ידע הרמב"ם עפ"י חכמת הרפואה שרק בחלב חם יש לחשוש, וכ"כ בשו"ת דברי מלכאל ח"ה סי' לא עיין שם.

והגרא"ז מרגליות בספרו מטה אפרים באלף המגן (סי' תרח) הקשה דבתוס' פ"ק ע"ז (ה ע"ב) איתא דבעיוהכ"פ היו רגילים לאכול עופות ודגים ושאר דברים קלים. ואילו בפירוש המשניות להרמב"ם כתב דדגים מנעו מהכהן גדול, והרי כל הדברים אלו שמנעו מכה"ג נפסק בשו"ע שם שאין לאכול בסעודה המפסקת.

וכתב לחלק דכמו דבחלב דוקא חלב חם מרבה הזרע, ולא חלב סתם, כן בדגים, דוקא דגים חמים מרבים הזרע, ומזה יש למנוע, ולא מדגים כשהם קרים.

מפני וכו' מביא את האדם לידי טומאה וכו'- ובירושלמי כאן (פ"א ה"ב) הקשה: ולא מן הניסים שהיו נעשים בביהמ"ק הן (היינו שלא ראה הכה"ג

שלא גנזו בקרקע כי אם בלשכה מזרחית צפונית הוא כדי שיזכרו רשעת היונים ולהודות להשי"ת על שהצילנו מהם, וא"כ ראוי מזה דאין זה בזיון מה שניכר שביזו אותם היונים הרשעים, דאם הי' בזה בזיון היה אסור לעשות כן, ואף על גב דמדינא כבר יצאו לחולין משום דובאו בה פריצים וחללוה, מ"מ הרי אמרו בגמ' (ע"ז נ"ב ב) דכיון דאשתמש בהו לגבוה לאו אורח ארעא לאשתמושי בהו הדיוטא, וע"כ דאין כאן בזיון בזה שמחזיקין אותם לזכרון.

ולענין חיוב קריעה, אף על גב שניכר שהנאצים ימ"ש עשו בזיון גדול להס"ת כקריעה ושריפה וכדומה, אבל אין חיוב הקריעה כי אם על מי שרואה בשעת מעשה הביזוי, אבל מי שרואה אחר המעשה, אף על גב שניכר שהרשעים ביזו את הס"ת מ"מ אין בזה חיוב קריעה עכת"ד.

עוד נציין שבבית יוסף (יו"ד ס"ס רעו) הביא מהר"י אסקנדרני שזן אם מותר למחוק את השם על מנת לתקן. וכתב דלכאורה יש להביא ראיה מהא דאמרין הכא ובע"ז (נב ע"ב) שבני חשמונאי נתצו מזבח שבנה עזרא מפני שטמאוהו היונים. הרי דכל שהוא לצורך תיקון ליכא משום לא תעשון כן לד' אלקיכם, וה"ה דמותר למחוק את השם לצורך תיקון. ודחה דשאני התם דא"א לנו בלי מזבח, ואין לומר שיבנו המזבח במקום אחר, גם זה א"א דהא מקום המזבח מכוון ביותר על פי נביאים, משא"כ בס"ת אפשר לגנוז אותו יריעה, וי"ל דלא הותרה מחיקה לצורך תיקון.

ובחתם סופר (שו"ת או"ח סי' לב וסי' לג ועוד) כתב: נוראות נפלאותי על מהר"י אסקנדרני, דהא בעבודה זרה (שם) מבואר דהטעם שנתצו המזבח הוא דמכיון דבאו בה פריצים וחללוה, אזדה לה קדושתה דמזבת, ולכן הותר לנתצה, וכתב דאפשר דראייתו מההו"א דש"ס דלא ידע הך דבאו בה פריצים וחללוה, וכ"כ בשו"ת רדב"ז (ח"ב סי' תקצו).

אמנם בחת"ס (יו"ד סי' רסח) דחה דברי השואל שרצה ליישב כן, דהא י"ל דהו"מ"ל ולטעמך, אבל למסקנא י"ל דלעולם אסור לנתוץ לצורך תיקון. ועיין בשו"ת מהר"ם שיק (חיו"ד סי' רסו) שכתב להחזיק דברי החתם סופר, דבתשו' סי' רסז הק' החתם סופר דמאי דחה הר"י אסקנדרני דשאני מזבח דא"א בענין אחר, הא איסור נתיצה היא לאו דאורייתא, וכתב דטעמיה משום דעשה דבנין בית המקדש דוחה לל"ת דנתיצה, ולפ"ז כל זה למסקנא דבאו בה פריצים וחללוה, אבל להו"א מבואר שם דלא נאסר רק מחמת קנס, דהא אין אדם אוסר דבר שאינו שלו, וא"כ תיקשי האיך הותר לנתוץ מחמת איסור דרבנן, וע"כ דראייתו הוא מהמסקנא, וא"כ שפיר מקשה עליו החת"ס דלמסקנא בטלה קדושתו.

טומאה - ומדוע היו צריכים לשומרו כל כך) ומשוי: א"ר אבין על שם לא תנסון וכו' ע"כ. היינו דלכתחילה אין סומכים על הנס ע"ש במפרשים.

והקשה הגאון החיד"א בספרו שער יוסף על הוריות (י"ב ע"ב) על דברי אביי בפסחים (ס"ד ע"א) דס"ל דנעלו דלתות העזרה תנן וקאמר בגמ' (שם) דס"ל דסומכים על הנס, ולדידו יקשה מדוע לגבי כה"ג לא סומכים על הנס.

ומיישב החיד"א דיש הבדל מהי התקלה, דהתם אפי' אם לא יתרחש הנס, והדלתות לא ינעלו כפי שצריכים תמיד להינעל, ייחשב העניין לג' כתות, ואין הדבר פוסל את קרבן הפסח, משא"כ אם הכהן הגדול יטמא, יצטרכו להביא כה"ג אחר, תקלה זו יותר מידי גדולה כדי שנסמוך על הנס.

עוד תירוצים נאמרו בקושי' זו: בספר זר אברהם מיישב, דיש הבדל בין דברים שבין אדם למקום לבין דברים שבין אדם לחבירו. הכה"ג הוא השליח של עם ישראל לקיים את כפרתם ביום הכיפורים, והוא מחוייב לקיים את שליחותו, ובכדי לצאת ידי חובת משלחו, אין באפשרותו לסמוך על נס, הרי זה כאדם הלוח כסף מחבירו ואף על פי שיודע שלא יהיה לו ביום הפירעון לשלם, הוא מסתמך על הנס, הוא בטוח בהקב"ה שימציא לו את המעות, אבל הנהגה זו היא פסולה, כיון שבבין אדם לחבירו חייב אדם לטרוח ולעשות השתדלות בגופו, ולא לסמוך על הנס, משא"כ לגבי דלתות העזרה שהקב"ה ציוה משום ברוב עם הדרת מלך לקיים את מצות הפסח בג' כתות, בזה סבור אביי שיש לסמוך על הנס. דלתות העזרה יסגרו מאליהם ברגע הנכון. ואין צורך לטרוח טירחת יתר.

תירוץ נחמד מובא, דבדרך כלל גם אביי מודה שאין לסמוך על הנס, וכן מוכח ממקום נוסף, הגמ' אומרת בפסחים שם שבבית המטבחיים ובבית המקדש היו שולחנות של שיש כדי שלא יסריח בשר הקודש, והרי גם זה היה מעשרה ניסים בבית המקדש שלא הסריח בשר הקודש, ואעפ"כ לא סמכו על הנס, ועשו השתדלות טבעית שהבשר לא יסריח, ומכאן שבאמת אין לסמוך בשום דין על הנס. אבל חודש ניסן וחג הפסח, במ בני ישראל מלומדים בניסים והזמן מסוגל לניסים, כפי שאנו אומרים בפיוט: "החודש אשר ישועות בו מקיפות", גם שמו מוכיח עליו ששמו ניסן על שם הניסים. לכן סבור אביי: שדווקא בערב הפסח בזמן המסוגל לניסים הגדולים, רק אז יש לסמוך על הנס, משא"כ בשאר ימות השנה ע"כ.

דף יח:

ובמה קורין לפניו באיוב ובעזרא ובדברי הימים - פירש רש"י שהן דברים ממשיכין את הלב לשומען ואין שינה חוטפתו. הארצות החיים (סי' א' סעיף ג')

הקשה מכאן על מה שהביא מהמקובלים שבלילה לא יעסוק בתורה שבכתב. ותירץ בארצות החיים לפי מש"כ בשם האריז"ל שבליל ה' יכול לקרות מקרא לפי שהוא מכין לשבת והרחמים מתגברים וכ"ש בליל שבת, והה"נ בליל יוה"כ שהוא שבת שבתון שהוא יום של רחמים דשרי.

ובספר יפה ללב (ח"א סימן רלח ס"ק ג) כותב, שלא אמרו המקובלים שאין לקרות מקרא בלילה אלא על חמשה חומשי תורה, וכמו שכתוב בברכות (דף ה') "ואתנה לך את לוחות האבן" - אלו עשרת הדברות, "והתורה" - זו מקרא, "והמצוה" - זו משנה, "אשר כתבתי" - אלו נביאים וכתובים, "להורותם" - זו גמרא מלמד שכולם ניתנו למשה בסיני. רואים ד"מקרא" היינו חמשה חומשי תורה, אבל נ"ך מותר לקרות בלילה ע"כ. וע"ע מש"כ בזה בשו"ת יבי"א (חלק ו - אורח חיים סימן ל).

רב כי מקלע לדרשיש מכריז: מאן הויא ליומא. רב נחמן כד מקלע לשכנציב מכריז: מאן הויא ליומא- כתב הבן יהודע: הנה חלילה להרהר אחר גדולי חכמי ישראל... שאינם יכולים לעמוד בלי אשה על מקצת ימים... אך הסכת ושמע כי לפעמים ימצא מנהג רע באיזה מקומות שהאנשים לא ישאו נשים אלא אחר היותם בני שלושים וארבעים שנה, ועד עתה ימצא כן במקומות כורדסתאן ואומרים שגם בערי אירופה יש מנהג זה, וכך היה בדרשיש ושכנציב ורבים מעמי הארץ היו נכשלים בזה, לכן היו רבנן מכריזים הכרזות אלו, כדי להלהיב לבבות העם בענין זה, באמרם ומה רבנן שעוסקים בתורה ימים ולילות וקדושים, ובכ"ז חוששים ולא רוצים לעמוד כמה ימים בלי אשה, כל שכן בחורים שיצרו תקיף, ודבר זה פועל יותר מהרבה תוכחות, ולכן רבנן קבלו עליהם לזלזל בכבודם כדי לאפרושי מאיסורא. הרי שמותר לת"ח לבזות עצמו כדי לזכות רבים.

דף יט:

ביקש להתנמנם פרחי כהונה מכין לפניו באצבע- התרומת הדשן (ח"א סי' סב) דן במה שרגילים להקיש באגודל ובאמה שבאצבעותיו לשחק בו לתינוק אי שרי למיעבד הכי או לא. וכתב דנראה דמותר, דאע"ג דתנן בביצה (לו ב) דאין מספקין ואין מטפחין בשבת ויו"ט, מ"מ נראה להביא ראיה להתיר בכה"ג מדתנן הכא ביקש להתנמנם פרחי כהונה מכין לפניו. ואין לומר דהיינו טעמא משום דאין שבות במקדש, דא"כ הו"ל לתלמודא לאסוקי עלה דשרי מהאי טעמא וכדמסיק הכי לקמן (לד ב) אצירוף גחלים בחימום לגירסת התוס' שם ד"ה הני.

ובמגן אברהם (סי' של"ט סק"ב) דחה ראיית התרומת הדשן דשאני הכא שעשו כן להקיצו ולא לשם שיר.

דף כ:

מאי קריאת הגבר וכו' רב שלא אמר קרא תרנגולא-
 הדובב מישרים (ח"ג סי' א') הביא משו"ת הרמ"ע מפאנו שתמה דאיך יתכן לפרש דקריאת גבר היינו תרנגולא והא קי"ל בסוף מרובה דאין מגדלין תרנגולין אפילו בירושלים. ותירץ דבלולין שפיר מגדלין תרנגולין דאינן מרביין אשפה, והעיר ע"ז בדובב מישרים דבפסקי תוס' (ערכין כז ע"א) איתא דביצה בירושלים היא שוה פרוטה, מכיון דאין מגדלין תרנגולים בירושלים, משמע דבכל ענין אין מגדלין תרנגולים. ובהערות הגרי"ש אלישיב עמד נמי ע"כ וכתב: צ"ב דהרי מבואר בב"ק שילהי מרובה דאין מגדלין תרנגולין בירושלים והיאך נימא דקרא גברא היינו תרנגולא וצ"ל דהיה זה מין תרנגול דקולו היה גדול והיה נשמע מבחוץ לירושלים וצ"ב.

<<<<>>>>

עוד נציין שכתב המשנה למלך (סוף הל' בית הבחירה) דלפי מש"כ הכסף משנה (שם) דלא אמרינן אין שבות במקדש היכא דאפשר להשיג את צרכו בלי שיעבור על שבות, לפ"ז ע"כ צ"ל דאין במה שמכה לפניו באצבע משום איסור השמעת קול דאל"ה למה יעבור על שבות והרי אפשר להקיץ את הכהן גדול בלי שיעבור על שבות.

דף כ.

השטן בגימטריא שס"ד כו' ביומא דכפורי לית לי רשות לאסטוני- בטעמי מנהגים (ליוהכ"פ) הביא בזה מספר אחד לפרש הפיוט שאומרין ביוהכ"פ "מסטין בכבל אסור", דהשטן מכיון דלית ליה רשות לבא ולקטרג, מהו הוא עושה, הרי הוא מראה את רגליו, שהם כרגלי העגל (יחזקא' א ז) כדי להזכיר מה שחטאו בני ישראל בחטא העגל. ולזה אנו מתפללין מסטין בכבל אסור, שהקב"ה יאסרנו ויקשור אותנו בבבלים ושלשלאות שלא יוכל להרים את רגלו ולהשטין.

עוד נציין שבס' יערות דבש (חלק ב דרוש י) כתב לתמוה דאיך דרש השטן בגימטריא שסד, הא הה"א של השטן אינו משם העצם שהיא רק ה' הידיעה, ואם כן חסר מזה עוד ה' ימים.

וכתב דאה"נ דבא לרמז בזה מה שאמרו חז"ל (ויק"ר ל' ז) ולקחתם לכם ביום הראשון ראשון לחשבון עוונות, נמצא שיש ד' ימים שבין יוהכ"פ לסוכות ועוד יום הראשון של סוכות שמצות סוכה והלולב מגינים, הרי יש עוד חמש ימים שבהם השטן אינו מקטרג ע"כ.

ובחלק א' (דרוש יא) כתב היערות דבש דלכן אין לו רשות להסטין ביוהכ"פ, כי בשעה שחטא אדם הראשון ניתן לו לשטן רשות להשטין על כל השנה כולה, אבל מכיון דביום ששי שנוצר אדה"ר לא שקעה חמה עד מוצאי שבת (כדאי' בב"ר יב, ו), אם כן מה שהי' עשירי לחודש לנו שאנו מונין ללבנה, הי' לאומות העולם רק תשיעי לחודש לפי מנין החמה, לכן כיון שראש השנה נחצה לנו לשנים, והוא יומא אריכתא, לכן אין לו רשות להשטין באותו יום הנוסף.

וזהו שאמרו חז"ל (שוח"ט מזמור כז) אורי בראש השנה וישעי ביוהכ"פ, דהיינו ע"י שהי' תוספת אורה בראש השנה הראשון שהשמש לא שקעה כנ"ל, ע"ז הי' נצמח ישועה לנו ביוהכ"פ, שביום הזה שנוסף למנין הלבנה, לנו נוסף ובו אין רשות לשטן להשטין.

תמצית הדף היומי

"החידוש של שנת תשפ"א"

סיכום שבועי מיוחד ותמציתי של הדף היומי

<< שבועה דפים מסוכמים ומתומצתים בתוך עמוד אחד >>
 [מיוחד ביותר לנבחי הדף היומי במסגרות דרשו וכדו', ולכל החפצים לקנות ולקודר את תלמודם]

ניתן להירשם לרשימת התפוצה במייל

K0504166339@gmail.com

מוקדי הפצה ראשיים בביתר [החל מיום חמישי בערב]:

בבנה א ❖ ביהמ"ס אהל תורה - רח' הרב קארו 4 ❖ ביהמ"ס היכל עובדיה - רח' אויערבן [ציצה הרב אשר עמר הי"ו 025275697] ❖ ישיבת הר"ן - רח' זוויל ❖ בוסטון - בשיעור דף היומי של הרב כץ - אבל הרב יחיאל כהן - 0548461804	בבנה ב ❖ מוקד ראשי - דרכי איש 5 - 0504166339 ❖ שטיבלאך דרכי איש - היכל השיעורים. ❖ ביהמ"ד אהל יששכר - המגיד ממעזריטש ❖ 444 - בשיעור הדף היומי. ❖ מולל דורשי ציון - הרב שמוחה שטיינברג הי"ו

לפתיחת מוקדים נוספים בביתר ובשאר חלקי הארץ פנו ל 0504166339

הנציג כאן בביהמ"ד

תלמד... תשנן... תזכיר....

הופיע ויצא לאור החיבור הנפלא 'שאלות הלומדים' עמ"ס פסחים והוא ומשא ומתן נרחב על שאלות הלומדים בשיעור, ניתן לקבלו ע"י בקשה במייל המערכת, כמו כן ניתן לקבל את 'שאלות הלומדים' עמ"ס ברכות שבת ועירובין.

גליון זה יוצא לאור ע"י 'שיעור הדף היומי' בביהמ"ד אהל תורה רח' הרב יוסף קארו 4 ביתר.

מידי ערב נמוסר שיעור בצורה רהוטה ובהירה בשעה 7.00 בערב - שמעו ותחי נפשכם.

כמו"כ מתקיים שיעור 'למאחרי שבת' בביהמ"ד אהל יששכר רח' המגיד ממעזריטש 144 בשעה 10.35 בערב.

ניתן לשמוע את השיעורים בקול הלשון' במס' 03-6171111 להקיש *7 ואז קוד *66339 *שלוחה 6

ניתן לקבל גליון זה ע"י בקשה למייל: K0504166339@gmail.com

ניתן לקבל גם את הגליון היוצא ע"י 'בית מדרש גבוה לכהנים' ללימוד הלכות עבודת ביהמ"ק.